

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobců a) R. Č., nar. X

b) J. Č., nar. X

oba bytem X

oba zastoupeni JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.,

advokátem se sídlem Slavíkova 23, Praha 2

proti

žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, Praha 1, Mariánské nám. 2

za účasti: M. B. a P. B.,

oba bytem X

oba zastoupeni JUDr. Václavem Brettingerem advokátem

se sídlem Jungmannova č.p. 36/31, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2024, č. j. MHMP 598567/2024 a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

na zrušení změny územního plánu č. U 0689/2008,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

- 1. Úřad městské části Praha 12, Odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) svým rozhodnutím ze dne 18. 4. 2005, č.j. VYST/20109/2004/Ja, umístil a povolil stavbu řadového rodinného domu č. X na pozemcích (před rozdělením) p. č. XA a XB k. ú. X, ulice X, X, (dále jen „stavba domu č. X“).
- 2. Žalobci dne 5. 9. 2005 podali návrh na obnovu sloučeného řízení o umístění a povolení stavby domu č. X z důvodu, že důkazy (projektová dokumentace) se ukázaly býti nepravdivými.
- 3. Žádost o obnovu byla zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 7. 11. 2005, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 6. 3. 2006.
- 4. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 28. 7. 2006, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 11. 2006.
- 5. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 21. 3. 2007. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil. Jeho rozhodnutí však bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2009, sp. zn. 5 Ca 229/2007-55. Následně žalovaný zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 21. 3. 2007 svým rozhodnutím ze dne 13. 11. 2009.
- 6. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 31. 5. 2010, kterým bylo řízení zastaveno. Žalovaný toto rozhodnutí opět zrušil.
- 7. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 13. 7. 2011, které bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 12. 2011.
- 8. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2012, kterým bylo řízení zastaveno. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil. Jeho rozhodnutí však bylo opět zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2016, sp. zn. 9 A 21/2013-39. Následně žalovaný zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 6. 2012 svým rozhodnutím ze dne 7. 2. 2017.
- 9. Žádost byla opět zamítnuta rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 24. 4. 2019, č.j. P12 17716/2019 OVY. Žalovaný toto rozhodnutí potvrdil. Jeho rozhodnutí však bylo opět zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2022, sp. zn. 3 A 166/2019-63.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost žalovaného byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 24. 11. 2023, č.j. 10 As 90/2022 – 87.

10. Dne 30. 4. 2024 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí, kterým se odvolání žalobců zamítají a prvostupňové rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 ze dne 24. 4. 2019 se potvrzuje. Toto rozhodnutí je napadeno touto žalobou.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. Žalobci tvrdí, že stěžejním důvodem pro zamítnutí odvolání žalobců je nesplnění podmínky obnovy řízení, že by nově zjištěné skutečnosti odůvodňovaly jiné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování (podmínka dle § 100 odst. 1 správního řádu).
12. Žalovaný odkázal na úpravu územního plánu hl. m. Prahy č. U 0689/2008, která změnila na pozemcích záměru kód míry využití území z C na E, přičemž tento následně navýšený kód míry využití území (E) předmětná stavba již splňuje. Pokud by byla daná stavba projednávána v obnoveném územním a stavebním řízení, stavební úřad by již nepřihlížel k rozporu stavby s územním plánem, ale vycházel by z aktuálního stavu, kdy by stavbu (s ohledem na následnou změnu územního plánu č. U 0689/2008) opětovně umístil a povolil, tedy by rozhodl stejně.
13. K předmětné změně (úpravě) územního plánu č. U 0689/2008 však nelze přihlížet, neboť byla vydána v rozporu se zákonem a žalobci proto touto žalobou rovněž žádají její zrušení.
14. Žalobci byli daným opatřením obecné povahy - úpravou územního plánu hl. m. Prahy č. U 0689/2008 - zkráceni na svém vlastnickém, ústavně zaručeném právu k jejich domu č. p. X a k jejich pozemkům p. č. XA a XB k. ú. X, neboť stavební činnost na sousedních pozemcích, která je umožněna úpravou územního plánu č. U 0689/2008, se přímo negativně dotýká vlastnického práva žalobců k jejich uvedeným nemovitostem, a to v těchto ohledech:
- okna obytných místností v domě žalobců jsou mj. ve štítové zdi přivrácené k pozemkům úpravy, přičemž danou úpravou územního plánu umožněná stavební činnost na nich zcela změnil vzhled, uspořádání a využití území sousedícího s nemovitostí žalobců,
 - zatímco v sousedství nemovitostí žalobců měla být – na základě komplexního řešení území - dle původního koeficientu územního plánu převaha zeleně, jsou tam realizovány stavby a zpevněné plochy, které tam neměly vůbec být; překročení únosné míry zastavěnosti lokality tak má za následek zejména zvýšení zastavěných ploch a přiblížení zástavby k nemovitostem žalobců,
 - výše uvedeným dochází mj. i ke zhoršení pohody bydlení a životních podmínek žalobců,
 - výše uvedená skutečnost se též negativně dotýká atraktivity a ceny nemovitostí ve vlastnictví žalobců, neboť dům ve vlastnictví žalobců je orientován okny obytných místností právě směrem k pozemkům, na nichž byla realizována předmětná úprava územního plánu.
15. Sám prvostupňový správní orgán potvrdil uvedenou újmu způsobenou žalobcům, když ve svém rozhodnutí ze dne 13. 7. 2011, kterým zamítl návrh žalobců na obnovu řízení, uvedl, že *umístěním řadových domů byl učiněn negativní zásah do pohody bydlení žadatelů a zdravého životního prostředí, neboť umístěním řadové zástavby vznikla stinná proluka s průvanem, který znemožňuje pobyt na pozemku žadatelů, došlo k zásahu do užívání pobytových místností vlivem nevhodně umístěné a řešené štítové zdi řadových domů a technicky nevhodně umístěných komínů v novostavbách.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. Žalobcům nebyla dána vůbec možnost seznámit se s navrhovanou úpravou územního plánu U 0689/2008 a vznést proti ní námitky, ačkoli se jich tato změna územního plánu dotýká, čímž došlo též k porušení jejich práva na spravedlivý proces - práva na možnost seznámit se s úkonem, jež se jich může týkat, a vyjádřit se k němu před jeho vydáním a vznést proti němu námitky, tj. žalobci byli zkráceni i na svých právech zaručených předpisy ústavní síly i zákonem, např. § 4 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb. a § 52 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 183/2006 Sb. zákona č. 183/2006 Sb. (k tomuto viz též dále).
17. Možnost žádat o „incidenční“ přezkum uvedeného opatření obecné povahy (změny č. U 0689/2008) byla potvrzena i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2023, č. j. 10 As 90/2022 – 87, vydaným v této věci.
18. Dle názoru žalobců lze tento (incidenční) přezkum žádat jak v případně obnoveném řízení, tak i v tomto řízení o návrhu žalobců na jeho obnovu, neboť i zde bylo daného opatření obecné povahy (změna územního plánu č. U 0689/2008) užito - na jeho základě byla zamítnuta žádost žalobců na obnovu daného řízení, resp. toto zamítnutí bylo na základě daného opatření obecné povahy žalovaným potvrzeno.
19. Jako hlavní důvod návrhu na zrušení opatření obecné povahy - úpravy územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy č. U 0689/2008 - jsou procesní nezákonnosti změny kódu míry využití území úpravou územního plánu č. U 0689/2008, jelikož změna nebyla přijata formou opatření obecné povahy, o které by žalobci byli obeznámeni a mohli proti němu vznést námitky, viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 A 36/2014-60.
20. Dalším důvodem je skutečnost, že na předmětných pozemcích neměla být vzhledem k podmínkám původního územního plánu umístěna žádná nová stavba, neboť (by) došlo k překročení stanovených koeficientů. Další navyšování možnosti zástavby, které bylo provedeno úpravou územního plánu č. U 0689/2008 (změna kódu z C na „vyšší“ kód E), tak způsobilo pouze další zhoršení již v současné době protiprávního stavu.
21. Pro dané pozemky (p. č. XA, XB k. ú. X) tedy nelze při výpočtu souladu stavby s územním plánem uvažovat kód míry využití E, ale C, a i z tohoto důvodu nemůže závěr žalovaného, že stavba je nyní v souladu s územním plánem, obstát, neboť stavba s kódem míry využití území C v souladu není (například max. HPP je zde $315 \text{ m}^2 \times 0,5 = 157,5 \text{ m}^2$, avšak stavba má přes 200 m^2 HPP).
22. Dalším důvodem pro zrušení rozhodnutí je skutečnost, že žalovaný nesprávně posoudil otázku, zda stavebník dané stavby mohl nabýt a nabyt práva na povolení a umístění dané stavby v dobré víře, jelikož tento v projektové dokumentaci uvedl nesprávné údaje.
23. Žalovaný dále újmu způsobenou žalobcům a veřejnému zájmu posoudil zcela nesprávně, když sám prvostupňový správní orgán potvrdil újmu způsobenou žalobcům.
24. Co se týká újmy vzniklé veřejnému zájmu, žalovaný k tomuto odkázal na nezákonnou úpravu územního plánu (č. U 0698/2008), tedy zcela opomněl, že je zde nepochybná závažná újma vzniklá veřejnému zájmu, kdy je realizována stavba – umístěná a povolená na základě nepravdivých podkladů – na místě, které by mělo zůstat nezastavěné.
25. Žalobci připomněli, že míra využití daného území byla dána kódem C (čemuž odpovídá KPP 0,5 a KZ při dané podlažnosti 3 0,55), tj. maximální HPP v dané ploše činila $5.214 \text{ m}^2 \times 0,5 = 2.607 \text{ m}^2$. Jelikož již stávající zástavba má HPP cca 2.970 m^2 , je zřejmé, že kapacita dané plochy je již vyčerpána a nemělo by zde docházet k umísťování nových staveb, naopak

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zbývající nezastavěná plocha (nacházející se před okny domu žalobců) měla zůstat nezastavěna, určená pro zeleň.

26. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že v předchozím rozhodování správních soudů byl vydán rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As 90/2022, který se úpravou územního plánu U 0689/2008 zabýval a uvedl možnosti jejího přezkumu, a to pod body 29-32. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že je tzv. incidenční spor přípustný i v případě rozhodnutí o povolení obnovy řízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že tzv. incidenční přezkum je možný pouze spolu s podáním případné správní žaloby proti novému rozhodnutí v rámci případného obnoveného řízení, nikoli tedy v případě, kdy byla žádost o povolení obnovy zamítnuta.
27. Žalovaný rovněž uvedl, že v souvislosti s předchozími rozsudky správních soudů správní spis doplnil o vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy, odboru územního rozvoje, oddělení informací o území č.j. MHMP 635352/2024, spis. zn. S-MHMP 616468/2024 ze dne 9. 4. 2024, se kterým účastníky řízení seznámil. Úřad územního plánování posoudil předložený správní spis a konstatoval, že kód míry využití území je dodržen.
28. Není zřejmé, jaká újma vznikla dle žalobců veřejnému zájmu. Bylo postaveno 6 řadových rodinných domů (č. X, č. X nebyl realizován), ve kterých již téměř 20 let bydlí rodiny. Jakýkoli zásah do jejich jistoty bydlení, což je nepopiratelná základní lidská potřeba, by otřásl mnoha lidmi. Žalovaný akcentuje jejich potřebu bydlet v domě, který má téměř 20 let platné povolení, a který je s největší pravděpodobností jejich domovem.
29. Zásah do práv obnovou řízení, které může skončit až odstraněním předmětné stavby, by nepochybně velmi razantně a tvrdě dopadlo zejména na vlastníky a obyvatele řadového rodinného domu č. X, kteří by v průběhu obnoveného řízení žili v nejistotě, zda nebudou nuceni svou stavbu (domov) nechat zbourat a v krajním případě tj. v případě nařízení odstranění by o svůj dům zcela přišli a museli stavět dům nový. Jejich újma, resp. její velikost, je natolik nepochybná, že se nedá srovnat s tím, že žalobci jsou „nuceni“ strpět stavbu řadového rodinného domu o jedné bytové jednotce, tj. obývané jednou rodinou v sousedství svého vlastního rodinného domu.
30. Dále je nezbytné uvést, že nelze opomenout skutečnost, že se jedná o řadový rodinný dům, který sousedí s řadovým rodinným domem č. X, který je od počátku plánovaný jako dům „uprostřed“. Je tedy zcela nepochybné, že případným bouráním domu č. X by tento dům utrpěl a byly by nutné jeho stavební úpravy což by nepochybně citelně zasáhlo do práv a pohody jeho vlastníků a obyvatelům.
31. Požadavek obnovy předmětného řízení ze strany žalobců je nepřiměřený následkům, kterým by čelili vlastníci předmětných řadových rodinných domů, a to především řadových rodinných domů č. X a X.
32. Pokud jde o dobrou víru, tou se žalovaný zabýval na stranách 8-10 žalobou napadeného rozhodnutí. Dobrou vírou se zabýval rovněž Nejvyšší správní soud v předchozím rozsudku ve věci pod bodem č. 37 a násl.
33. Tvrzená újma žalobců umístěním řadového rodinného domu tím, že byly údajně překročeny koeficienty zastavěnosti území a tvrzená nezákonnost úpravy územního plánu U 0689 je dle žalovaného v naprostém nepoměru s požadavkem na obnovu řízení, jehož výsledkem může být odstranění rodinného domu č. X a „poškození“ či ohrožení rodinného domu č. X.

Žalobci uvádí, že dané území mělo zůstat nezastavěné. Je tedy nepochybné, že jejich cílem by bylo dosáhnout odstranění tohoto řadového rodinného domu č. X.

34. Dále k rodinnému domu č. X lze uvést, že i toto řízení se žalobci pokusili neúspěšně obnovit. Jejich žádost byla zamítnuta a toto zamítnutí bylo potvrzeno Městským soudem v Praze pod č.j. 6 A 238/2015-53 a následně Nejvyšším správním soudem pod č.j. 4 As 280/2018 – 57 ze dne 15. března 2021. Řadový rodinný dům č. X je tedy řádně povolen, aniž by bylo k němu v současné době vedeno jakékoli řízení. Povolením obnovy řízení by opětovně byl tento dům ohrožen, neboť by část jeho stěny sousedící s domem č. X mohla být ubourána.
35. Újma a proporcionalita byla posouzena nejen dostatečně, ale i správně, kdy újma žalobců zdaleka nedosahuje intenzity újmy současných vlastníků předmětných řadových rodinných domů, kterých by se případná povolená obnova týkala.
36. Osoby zúčastněné na řízení také navrhly zamítnutí žaloby. Dále uvedly, že tvrzení žalobců, že jim nebyla dána vůbec možnost seznámit se s navrhovanou úpravou územního plánu a vznést proti ní námitky, je ryze účelové, viz jejich vyjádření k NSS sp. zn.: 10 As 90/2022 ze dne 21. 4. 2022, které zcela vyvrací tvrzení žalobců, že jim nebyla dána možnost seznámit se s navrhovanou úpravou územního plánu, pokud přiznávají, že jim byl obsah podrobně znám.
37. Je nepochybné, že tvrzené důkazy mohli žalobci bezezbytku uplatnit již s prvním podáním. K onomu opakovanému tvrzení již ze zákona přihlížet nelze a osoby zúčastněné na řízení je ani nemusí vyvracet.
38. Zúčastněné osoby nejsou prvotními vlastníky nemovitosti, kterým by se dalo přičítat jakékoliv zavinění, a jim v žádném ohledu přičítat rozpor s územním plánem či jinými stavebními předpisy nelze. Nezbytná právní jistota vlastnictví zúčastněných osob v odkazu na dobrou víru ve správnost vydaného správního rozhodnutí by tak měla vést k zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby soudem

39. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobci vymezených žalobních námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když u obou účastníků byl souhlas v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
40. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku týkajícím se této žádosti o obnovu řízení ze dne 24. 11. 2023, č.j. 10 As 90/2022 – 87 podrobně uvedl, jak postupovat při posuzování žádosti o obnovu řízení:

[17] Postup při posuzování žádosti o obnovu řízení, která je odůvodněna skutečnostmi podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu (tj. nejde o situaci, kdy by bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v původním řízení), lze rozdělit do těchto kroků.

1. krok – posouzení přípustnosti žádosti o obnovu (§ 100 odst. 1 a 2 správního řádu): Obnova řízení se může ve stanovené lhůtě domáhat účastník správního řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ve věci, který nemohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. krok – posouzení důvodů obnovy (§ 100 odst. 1 správního řádu): Správní řízení se obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení (1. podmínka) a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit (2. podmínka), anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (alternativní 1. a 2. podmínka); a tyto skutečnosti a důkazy mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (3. podmínka).

3. krok – posouzení proporcionality (§ 100 odst. 5 a § 94 odst. 4 správního řádu): Správní řízení se obnoví, jen jestliže újma, která by obnovením řízení vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z původního rozhodnutí v dobré víře, není ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla původním pravomocným rozhodnutím jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu (4. podmínka).

41. V rozhodnutí žalovaného se kromě jiného uvádí:

„Je nesporné, že odvolatelé byli účastníky řízení. První podmínka tak je splněna.“

„Je nepochybné, že odvolatelé se seznámili s projektovou dokumentací a všemi podklady pro stavební řízení. Je rovněž nepochybné, že měli možnost se seznámit s tehdy platným územním plánem HMP. Stavební úřad v průběhu řízení připustil, že v řízení, zakončeném vydáním předmětného rozhodnutí o povolení stavby pochybil, když do něj převzal nepravdivé údaje uvedené v projektové dokumentaci.“

Odvolací správní orgán v návaznosti na výše uvedené, zejména na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27.5.2016, uvádí, že v situaci, kdy nepravdivost údajů v projektové dokumentaci neodhalil stavební úřad, nelze po odvolatelích požadovat, aby v rámci rozumné míry obezřetnosti ověřovali údaje v předložené projektové dokumentaci a zda bylo možné rozpoznat, že uvedené údaje jsou nepravdivé. Druhá podmínka pro povolení obnovy řízení je tedy splněna.“

„MHMP OÚR uvedl, že kód míry využití plochy OB byl změněn úpravou územního plánu U0689/2008, která byla vydána opatřením obecné povahy s účinností od 10.7.2008, z kódu míry využití plochy C na kód míry využití plochy E. Záměr řadového rodinného domu je dne opatření obecné povahy č. 55/2018, kterým se vydala změna Z 2832/00, a která nabyla účinnosti 12.10.2018, posuzován na plochu záměru, tedy na pozemky, na které záměr zasahuje. Před výše uvedenou změnou byl výpočet prováděn na celou plochu s rozdílným způsobem využití. Záměr se nachází v ploše s využitím OB – čistě obytné s kódem míry využití plochy E. Záměr byl posuzován pouze na části uvedené plochy, kde se záměr nachází, o rozměru 325 m² (výměra pozemků XA a XB k.ú. X). ... Rozsah posuzované plochy je 325 m², celková hrubá podlažní plocha je 242,21 m² a koeficient podlažních ploch je $0,75 \leq 1,1$. Zápočet plochy zeleně na rostlém terénu je 208,1 a koeficient KZ pro podlažnost 2 je $0,64 \geq 0,15$. MHMP OÚR tak dospěl k závěru, že kód míry využití plochy je dodržen.“

Z výše uvedeného je zřejmé, že záměr je v souladu se současně platným územním plánem a nelze tedy předpokládat, že by bylo rozhodnuto jinak. Dle odvolacího správního orgánu je tak nepochybné, že by v případném obnoveném řízení bylo rozhodnuto stejně, tj. řadový rodinný dům č. 7 by byl opětovně povolen.“

Není tedy splněna třetí podmínka pro povolení obnovy řízení.“

42. Otázkou možného napadení změny územního plánu U 0689/2008 se zabýval již Nejvyšší správní soud ve shora citovaném rozsudku ze dne 24. 11. 2023, č.j. 10 As 90/2022 – 87. Ten v bodě 30 uvedl:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

[30]*Návrh žalobkyně na zrušení úpravy č. U 0689/2008 by tedy nyní soudy věcně přezkoumaly, vzhledem k uplynutí lhůty pro podání návrhu k tomu však nemohou dostat prostor. To platí pro tzv. abstraktní přezkum opatření obecné povahy. Pokud by však bylo obnoveno společné stavební a územní řízení vztahující se k domu č. 7, žalobci by mohli využít tzv. incidenčního přezkumu, tedy spolu s podáním případné správní žaloby proti novému rozhodnutí navrhnout zrušení úpravy územního plánu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 13. 9. 2016, čj. 5 As 194/2014-36, č. 3470/2016 Sb. NSS, bod 21).*

43. NSS však zároveň řekl: „Ovšem to, že úpravu č. U 0689/2008 neschválilo zastupitelstvo, nemá za následek její nicotnost, ale jenom nezákonnost (1 AOs 2/2013, bod 43). Nebude-li tato úprava zrušena, musí stavební úřad postupovat v souladu s ní.“
44. Tím NSS podmínil možnost přezkumu této změny úspěchem žalobců v řízení o žádosti o obnovu řízení. K závěru o nesplnění třetí podmínky žalovaný, resp. stavební úřad, skutečně dospěl a své závěry tentokrát řádně odůvodnil.
45. Soud však s tímto závěrem nesouhlasí. Pokud závěr žalovaného, že k jinému řešení by stavební úřad nedospěl, stojí právě na změně opatření obecné povahy č. U 0689/2008, má městský soud za to, že takový závěr právě s ohledem na namítanou nezákonnost této změny nemůže obstát. Pokud totiž lze, jak uvedl Nejvyšší správní soud, změnu OOP přezkoumat až v následném soudním řízení po vydání nového namítaného smíšeného povolení, nemůže být takový přezkum vyloučen právě jen a pouze na základě aplikace namítané změny OOP. O to víc, že abstraktní přezkum tohoto OOP požadovaný jedním ze žalobců Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 24. 2. 2021, č.j. 4 Ao 1/2010 – 43 vyloučil. Takový postup by představoval pro žalobce *denegatio iustitiae*.
46. Soud proto dospěl k závěru, že třetí podmínka splněna také byla. Pokud by nebyla aplikována změna OOP č. U 0689/2008, žalobci by docílili jiného řešení rozhodné otázky. Závěr žalovaného o nesplnění této podmínky tak není správný a rozhodnutí je v této části nezákonné.
47. Soud však konstatoval, že připustit obnovu řízení lze pouze v případě, že je splněná i čtvrtá podmínka. Bylo by zcela neekonomické a nelogické rušit toto rozhodnutí a vracet jej žalovanému, pokud by obstálo hodnocení čtvrté podmínky a obnovu by i tak nebylo možné povolit.
48. Soud má proto za to, že v tomto případě bylo nutné se zabývat další podmínkou povolení obnovy, což žalovaný rovněž učinil. Pokud by totiž dospěl stavební úřad k závěru, že zájmy navrhovatelů, popř. veřejný zájem, převáží nad zájmy jiných osob, které nabyly svých práv v dobré víře, bylo by namíste obnovu povolit, a případně následně zrušit i nezákonnou změnu OOP č. U 0689/2008.
49. Avšak v případě, že ob stojí posouzení 4. podmínky, není na místě obnovu povolit. Povolení obnovy vyžaduje splnění všech podmínek.
50. Žalovaný ve svém rozhodnutí k této podmínce uvedl:
„Povolením obnovy řízení by nepochybně vznikla újma současným vlastníkům stavby, bylo by nepochybně zasazeno do jejich práv, která bezpochyby nabyli v dobré víře.... V předmětném povoleném a zkolaudovaném domě bydlí již téměř jedna celá generace, a odvolací správní orgán tak je přesvědčen, že případným povolením obnovy řízení by jim vznikla újma jak finanční tak i psychická.“

Pokud jde o vážení újmy v případě krajní situace - odstraňování domu, je naprosto nezpochybnitelné, že újma současných vlastníků by byla výrazně větší než újma odvolatelů. Noví vlastníci by přišli o svou nemovitost (domov) naproti tomu odvolatelé by nepřišli o „nic“, pouze by se jim dle jejich tvrzení zvýšila pohoda bydlení. Nelze rovněž pominout skutečnost, že se jedná o řadový rodinný dům, tj. v případě jeho odstraňování by nepochybně vznikla výrazná újma rovněž sousednímu řadovému domu. Ten by byl zasažen jak imisemi při bourání, tak i „obnažením“ své jedné stěny.“

51. Soud má předně za to, že se správní úřady vypořádaly s touto podmínkou zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2023, č.j. 10 As 90/2022 – 87, jehož závěry i o nesplnění této podmínky je stavební úřad, žalovaný i tento soud vázán.
52. Proporcionalitu rozhodnutí je tak dle soudu nutno zkoumat právě z hlediska posouzení újmy, kterou trpí žalobci, a újmy, kterou by utrpěly zúčastněné osoby. Zde pak soud souhlasí se žalovaným, že újma, kterou by utrpěly zúčastněné osoby, ať již ve formě přestavby domu (kterou by ovšem žalobci nedosáhli odstranění namítané újmy) anebo ve formě odstranění jejich domu, by byla nepoměrně větší než ta, kterou trpí žalobci.
53. Soud tak uzavírá, že obnovu povolit nelze a rozhodnutí žalovaného ob stojí.
54. Soud pak s odkazem na závěr Nejvyššího správního soudu v jeho rozsudku ze dne 24. 11. 2023, č.j. 10 As 90/2022 – 87 v bodě 30, uvádí, že v tomto řízení se nemohl zabývat nezákonností změny územně plánovací dokumentace provedenou úpravou č. U 0689/2008. Zrušení této změny by žalobcům ostatně za situace, že obnova povolena být s ohledem na nesplnění čtvrté podmínky nemohla, nijak neprospělo.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Jelikož městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou a jelikož soud nemohl ani zrušit předmětnou změnu OPP č. U 0689/2008, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobci neměli ve věci úspěch, nevzniklo jim právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti.
57. Osobám zúčastněným na řízení nebyla ze strany soudu uložena žádná povinnost spojená s vynaložením nákladů, a proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., že jim právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.